

7. ข้อพิพาททางกฎหมาย

ในปี 2550 บุคคลและกลุ่มบริษัท (เรียกรวมว่า “โจทก์”) ซึ่งเคยเป็นผู้พัฒนาเหมืองถ่านหินลิกไนต์หังสาและโรงไฟฟ้าหังสาได้ยื่นฟ้องบมจ. บ้านปู บริษัทบ้านปูอินเตอร์ และบริษัทฯ รวมถึงผู้บริหารของบมจ. บ้านปู จำนวน 3 คน (เรียกรวมว่า “จำเลย”) ต่อศาลแพ่งของประเทศไทย (“ศาลแพ่ง”) โดยกล่าวหาว่าจำเลยหลอกลวงโจทก์โดยเข้าลงนามในสัญญาร่วมพัฒนาโครงการเพื่อประสงค์จะได้ข้อมูลของเหมืองถ่านหินลิกไนต์หังสาและโรงไฟฟ้าหังสา และได้ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในการให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องแก่รัฐบาลลาว ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลลาวยกเลิกการให้สัมปทานการประกอบกิจการโรงไฟฟ้าหังสาและเหมืองถ่านหินลิกไนต์หังสาแก่โจทก์เพื่อที่บริษัทฯ จะได้เข้าทำสัญญาสัมปทานกับรัฐบาลลาวเอง โจทก์จึงเรียกร้องให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายเป็นจำนวนทั้งสิ้น 63,500 ล้านบาทพร้อมดอกเบี้ย โดยเป็นค่าข้อมูลของโรงไฟฟ้าหังสาจำนวน 2,000 ล้านบาท ค่าลงทุนในการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ สำหรับเหมืองถ่านหินลิกไนต์หังสาและโรงไฟฟ้าหังสาจำนวน 2,000 ล้านบาท และค่าขาดประโยชน์จากการถูกรัฐบาลลาวยกเลิกสัญญาสัมปทาน จำนวน 59,500 ล้านบาท ในกรณีนี้ จำเลยได้ฟ้องแย้งต่อโจทก์ว่าโจทก์เลิกสัญญาร่วมพัฒนาโครงการโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บมจ. บ้านปู บริษัทบ้านปูอินเตอร์ และบริษัทฯ

ศาลแพ่งมีคำพิพากษาในเดือนกันยายน 2555 ว่า แม้จำเลยมิได้ผิดสัญญาร่วมพัฒนาโครงการ อย่างไรก็ตาม โจทก์ได้ฟ้องโจทก์โดยสุจริตด้วยการใช้ข้อมูลของโรงไฟฟ้าหังสาของโจทก์ (สำหรับการพัฒนาโรงไฟฟ้าขนาด 600.0 เมกะวัตต์) ไปใช้ในการพัฒนาโรงไฟฟ้าขนาด 1,800.0 เมกะวัตต์ และพิพากษาให้บมจ. บ้านปูและบริษัทฯ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นจำนวนเงิน 2,000 ล้านบาทสำหรับค่าข้อมูลของโรงไฟฟ้าหังสา และอีก 2,000 ล้านบาทสำหรับค่าใช้จ่ายลงทุนในการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ สำหรับเหมืองถ่านหินลิกไนต์หังสาและโรงไฟฟ้าหังสาสำหรับโรงไฟฟ้าหังสารวมเป็นจำนวน 4,000 ล้านบาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น และชดใช้ค่าเสียหายอันได้แก่ค่าขาดประโยชน์ในอนาคตที่จะได้รับจากการพัฒนาโครงการเป็นเงินรายปี 2558 ถึงปี 2570 ปีละ 860 ล้านบาท และปี 2571 ถึงปี 2582 ปีละ 1,380 ล้านบาท ชำระทุกสิ้นปี เป็นจำนวนเงินรวม 27,740 ล้านบาท รวมจำนวนค่าเสียหายทั้งสิ้น 31,740 ล้านบาท ทั้งนี้ ศาลแพ่งได้ยกฟ้องบริษัทบ้านปูอินเตอร์และผู้บริหารของบมจ. บ้านปู

บมจ. บ้านปูและบริษัทฯ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ต่อมาในเดือนกันยายน 2557 ศาลแพ่งได้อ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ของประเทศไทย (“ศาลอุทธรณ์”) ซึ่งพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยให้เหตุผลว่าจำเลยได้กระทำการโดยสุจริตทั้งก่อนและหลังเข้าลงนามในสัญญาร่วมพัฒนาโครงการ และจำเลยมิได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ แต่ฝ่ายโจทก์เป็นฝ่ายผิดสัญญาร่วมพัฒนาโครงการ และจำเลยไม่มีหน้าที่ต้องส่งคืนเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลของโรงไฟฟ้าหังสาและเหมืองถ่านหินลิกไนต์หังสาให้แก่โจทก์

ณ วันที่ในเอกสารฉบับนี้ คดีดังกล่าวยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลเนื่องจากโจทก์ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาและคาดว่าจะบวกรวมการพิจารณาของศาลฎีกาดังกล่าวจะใช้ระยะเวลาประมาณ 3 ถึง 5 ปี

แม้ว่าบริษัทฯ จะเชื่อว่าข้อกล่าวหาของโจทก์ไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะชนะคดีและบริษัทฯ มิได้มีการตั้งสำรองใด ๆ เกี่ยวกับคดีความดังกล่าวไว้ การดำเนินคดีก็ใช้เวลานานและมีค่าใช้จ่ายสูง และผู้บริหารระดับสูงของบริษัทฯ ต้องให้ความสำคัญกับคดีความดังกล่าว อีกทั้งผลจากการฟ้องร้อง หรือข้อกล่าวหาใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การดำเนินคดี หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เป็นผลเสียต่อบริษัทฯ อาจส่งผลกระทบต่อในทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน และราคาตลาดของหุ้นของบริษัทฯ โปรดพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2.2.3 ปัจจัยความเสี่ยง ข้อ 3.1.14 บริษัทฯ อาจมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับคดีความของโครงการโรงไฟฟ้าหังสา

ทั้งนี้ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2559 บริษัทฯ ไม่ได้บันทึกหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับคดีนี้ในงบการเงินของบริษัทฯ และไม่ได้ตั้งสำรองใด ๆ สำหรับการชำระค่าเสียหายในคดีนี้ นอกจากคดีดังกล่าวที่ได้มีการเปิดเผยข้อมูลไว้ในเอกสารฉบับนี้ เท่าที่บริษัทฯ ทราบ บริษัทฯ และบริษัทย่อยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับในคดีความหรือการดำเนินการทางกฎหมายอื่นใดที่บริษัทฯ เชื่อว่าจะมีผลกระทบในด้านลบต่อสินทรัพย์ของบริษัทฯ รวมทั้งไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้องในคดีที่กระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทฯ อย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่สามารถประเมินผลกระทบเป็นตัวเลขได้ และไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับในคดีอื่นใดที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบธุรกิจ ไม่มีคดีอื่น ๆ ที่บริษัทฯ ถูกฟ้องร้องหรืออยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีอันเกี่ยวกับบริษัทฯ หรือโรงไฟฟ้า หรือโครงการผลิตไฟฟ้าใด ๆ ที่บริษัทฯ ถือหุ้นหรือมีผลประโยชน์อยู่ด้วย